

Acceptar la Creu, significa posar-se com Jesús en mans de Déu, fiar-se d'Ell, obeir-lo fins el final, sentir-se fill del Pare.

Gràcies a la Creu de Crist, aquestes creus no són per nosaltres l'última paraula, sinó que es converteixen en camí de resurrecció, en senyals pasquals del pas del Senyor per la nostra vida.

Meditem en la nostra vida de cada dia, la paràbola del gra de blat, o volem que doni fruit sense morir?

Diumenge de Rams

La litúrgia de la benedicció i de la processó dels rams, anticipa el triomf de Crist, el Rei pacífic i humil que entra a la ciutat de Jerusalem aclamat messiànicament.

El servent està sempre disposat a escoltar la paraula de Déu i a denunciar a favor dels oprimits.

Jesús, proclama el seu missatge i és perseguit i mor a la creu per alliberar a l'home del pecat.

Crist, sotmès a la mort, és exalçat sobre tot altre nom.

La vida és camí de creu -viacrucis -, d'una entrega al servei dels germans i germanes, que coincideix amb el servei a Déu.

Amb quina disposició i actitud comencem la setmana santa?

QUARESMA

2015

"Enfortiu els vostres cors"

(Jm 5,8)

La quaresma, és preparació, signe de la vida present, que equival a un temps precís de prova: indica la condició terrena de la humanitat limitada i pecadora.

La imatge pròpia de la quaresma és el camí: camí vers la Pasqua. Però no es tracta d'un camí dibuixat en un mapa o programat en el nostre GPS particular per portar-nos. Es tracta d'un itinerari que hem de recórrer posant tota la nostra atenció a les incidències que van apareixent i als senyals que ens van orientant. En el seu camí a Jerusalem, Jesús ens ha assenyalat la pista i ha deixat marques que hem de descobrir. Cada diumenge obrim la pàgina d'aquesta ruta i descobrim un indicador.

Primer diumenge

Déu va realitzar un pacte amb Noé i amb la creació sencera, regenerada pel diluvi.

El baptisme, prefigurat profèticament en el diluvi, purifica i renta en virtut de la resurrecció de Crist. En aquesta perspectiva de purificació i de renaixement a una nova vida es troba la invitació que Jesús ens fa a convertir-nos i creure en l'evangeli. " Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova"

Convertiu-vos. Hem de transformar la mentalitat i el cor, els mòbils humans i els objectius de la vida. Perquè quan el món es construeix sense Déu, es construeix contra l'home. Salvem a l'home construint el món amb Déu.

Ens volem convertir?

Volem transformar la nostra mentalitat i els objectius de la nostra vida?

Segon diumenge

Déu parla a l'home.

Abraham escolta i compleix amb fe i obediència la paraula de Déu.

El Pare ens exhorta a tots a escoltar la veu del seu Fill que camina vers la mort.

Pau diu que Déu està amb nosaltres i que ens perdona en el seu propi Fill.

Hem d'obrir el nostre cor per escoltar la veu de Déu.

Escoltar el Fill vol dir assumir com a pròpia la seva història i el seu missatge, la seva doctrina i la seva vida i fer-la carn i projecte en la pròpia existència. És posar-se com a meta en la pròpia vida la instauració del Regne, tasca que Ell ens va confiar. En definitiva escoltar vol dir obeir.

*Tinc experiència personal de Déu?
Alimento la meua fe amb l'Evangeli?
Trobo a Déu en mig dels necessitats?*

Tercer diumenge

Tota la llei de Déu es resumeix en el decàleg.

Crist crucificat és escàndol per uns i saviesa pels altres.

La polèmica de Jesús amb els venedors del temple ens porta a la consideració que Crist és el vertader temple.

La llei de Déu allibera en Crist.

Cada diumenge ens apropem al temple per celebrar junts amb els altres creients la memòria de Jesucrist. A l'entorn d'una taula que parla de fraternitat. D'acord amb la interpretació paulina, cada cristià és pedra viva del nou santuari i la comunitat nova, és el temple de Déu.

*On trobem nosaltres la casa d'oració?
És la nostra Església lloc de trobada amb el Pare de tots, que ens urgeix a preocupar-nos pels nostres germans, o tractem de posar-nos solament al servei dels nostres interessos?*

Quart diumenge

El Poble de Déu, desterrat per les seves infidelitats, és alliberat per Cir, rei de Pèrsia.

L'amor de Déu vers l'home és gran. Érem esclaus del pecat i ens va alliberar gratuïtament pel seu Fill.

Jesús no ha vingut a condemnar sinó a salvar.

Qui vol i accepta la llum es salva, però el qui prefereix la foscor es condemna ell mateix.

Jesús ens diu que és necessari un canvi radical, i ens parla dels signes, el mateix que va fer Moisès d'aixecar la serp en el desert, també així ha de ser estandard el Fill de l'Home.

La Creu és expressió de l'entrega total i del pecat de l'home, és el nou estàndard que hem de mirar. Jesús anuncia la creu com a causa de la salut pels homes.

Aquells que no aixequin els seus ulls per veure a Jesús en Creu continuaran en el camí destructiu de la mort.

Quina imatge tinc de Déu?

La d'un Déu que està pendent de les nostres errades o la d'un Pare misericordiós que ens salva en Crist?

Com em faig present en aquest món que Déu estima?

Cinquè diumenge

La mort, és principi de vida.

La litúrgia es centra avui en el misteri de Crist, que morint en la creu, es principi de salvació per a tots. El profeta anuncia una nova Aliança entre Déu i el poble.

Jesús instaura la nova Aliança amb el misteri pasqual simbolitzat en el gra de blat.

L'aliança demana amor i servei.

Crist, sofrint, es converteix en l'autor de la salvació.